

ΠΑΤΡΙΝΟΙ Τῆς ΟΙ-

Τέλος ἤλθε καὶ ἡ ἡμέρα τῶν ἀποστεφαιμένων τῶν ἐκλογῶν· ὁ πῶς δῶκευθοντὸς τῆς «Λοβιτοῦ» πῶς πῶς ἀνυπερῆρχε διὰ τὴν . . ἐπιτυχίαν του καὶ τοῦ Ἰ. Γιάννη· ὁ θεὸς ἐπέσπευξε πάλιν καὶ τότε ἦταν πού δὲν ἐβαστάσανε πλέον περιμυνηθῶν ὅτι ἀνέβη ἡ Γερουσία, ν' ἀρχίσουν ἡ συνεδρίασις καὶ νὰ μῆναι νὰ λήθῃ μέρος. Ἄλλὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπρεπε νὰ γίνῃ καὶ. Καὶ ἡ Λοβιτοῦσα» τοῦ ἐπρωπαγάντισε νὰ βάλῃ λόγον στήν πλατεία Κλαυθμῶνος. Μεγάλα προγράμματα καὶ πένυ—βολάν ἀνιγγαίαν οὐτε 3, Ἰωαννίνους· ὅτι φιλοῦσαν καὶ δὲν ἔμεινε κοουστὶ κοουρούσα, πού νὰ	Τα κ. ἔπρεπε ριπὲς δυνάμεις ἀντιπαρα- βάν βλάν τοῦ μετὰ ἀντιπαρα- τοῦ σῆς καὶ Κ Κ «Ασ ὅμως λαβρὸν ἀντιπαρα-
--	--

ἡν πῆγε γὰρ ὡς ἀπολαύσας τὴν
 θέαμα. Πράγματι, τὴν ὀρασίαν τὴν
 ἐκ τῆς πόλεως παρουσιάσθηκε ὁ Γιάννης
 καὶ ἀπαφόρτος ἀπὸ παρόραστος καὶ
 μαγείας ταινίας πρὸς μπαλάντες
 ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰ
 σφυρηλατήματα τῆς μαρίτσας. Καὶ ὁ
 Γιάννης ἀρχίζει ἕνα ὁρεολό-
 γιον κατὰ τὸν Βενιζέλου καὶ βου-
 λευτὸν καὶ Γερουσιαστὴν, ποὺ
 δὲν εἶχε ἐν θρηλίᾳ ὁ κόσμος βρε-
 σκεύους τὴν κοιλία του ἀπὸ τὰ
 γέλοια! Μύτανα ἡ Ἀστυνομία ἐ-
 πηρεῖται καὶ διαλύει τὴ συγκέν-
 τρωση! Ἐσπῆρας ἀδύνατον, ὅπως
 ἀναγκάσθηκε νὰ πᾶν νὰ τραβή-
 ξῃ τὸν . . . ῥήτορα ἀπὸ ὁ μπαλ-
 ᾶντον. Ἐγὼν τέτοια φασαρία, θη-
 λαβὴ πρὸς στυγερίαν ἡπειλὴ ἡ
 ἡ τῆς πόλεως. Διότι τέτοιον θέαμα.

ποὺ θὰ τὸ ξαναβροῦσε ὁ λαός; Εἰςτοὺ γλάνει πότε θὰ ξαναγινῶ.
 ναις;

* Ἀλλὰ τὸ γεγονός αὐτὸ, ὅληα
 τὸ ὅλγος τοῦ ἱμνωμένου, ποὺ
 ἐπέπεσε τὸ Βενιζέλο καὶ τοὺς
 ἀνταρξωμένους [γενεὴς δεκαετίας] ἀπο-
 γένεσε τὴν ἀφῆρτα τὴν . . . ὅσην
 καταπατήσῃ . . . ὁ Βενιζέλος μὴ μὴν
 ἀντιπαραστήσῃ τὴν ἱμνωμένην καὶ
 ἀντιπαραστήσῃ τὴν Γερουσίαν ὅταν θὰ ἀρ-
 χίσκῃ καὶ ἀντιδραστικὴ τῆς.
 * Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸ ἔφησε ὁ
 ἱμνωμένης καὶ ὅταν ἤλθει τὴν ἡ-
 μέραν ποὺ θὰ συνεδρίαζεν ἡ Γερου-
 σία τὸν πῆρε τὴν «Λοιβετοδραν»
 «Ἐνὰ ἀκατακίνητο καταστῶν ὁλοστό-
 χος ἐπὶ τῇ μεσότητι τοῦ στολῆς καὶ
 ἐπὶ τῇ ἀλγίᾳ παραστήσαν καὶ τὸν ἐ-
 φῆσε τὴν Γερουσίαν. Ὁ ἅλλος
 ἀτυχήσει τὰ τὴν . . . Ἐλλάδα! ἡ
 ἡ φρουρὰ τῆς Γερουσίας δὲν
 ἀποστήσεται εἰς τὸν . . . ἀποστήσεται
 τὸν . . . Γερουσίαν τὴν μὴ
 ἔσται καὶ τὴν σὺ τὸν «ἔσται καὶ
 . . . τὰς γνώσεις σου. Καὶ αὐτὸ δὲν
 . . .

100

100